

og patriotisk Arbejde, men som nu trættes af dette Arbejde og i mangfoldige Tilfælde vel heller ikke har Raad til at fortsætte, ikke en Gang Raad til at beholde de Strækninger, de har beplantet. Naar man taler med Folk, der har saadanne Plantninger ovre paa Heden i Jylland, faar man mange Besværinger over, hvilken aarlig Udgift det medfører for dem at have disse Arealer liggende til den Anvendelse. Jeg tror, man i Regelen maa sige, at de, der har udført dette Arbejde, i alt Fald i større Stil, har gjort det i den Tanke at gavne Landet ved at dyrke Heden op og bringe noget ud af den. Det er jo en fortjenstfuld Gerning at forsyne Landet, særlig Jylland, med mere Skov, end der har været der, og det vil ogsaa være meget gavnligt for andre Egne af Jylland. Den nugældende Beskatning, særlig den kommunale Beskatning, er imidlertid i høj Grad tyngende, særlig efter at Ejendomskyldvurderingen er bragt saa urimelig højt op for disse Arealer. De har kun en relativ Værdi; de er i mangfoldige Tilfælde ikke et indtægtgivende Aktiv, men kun skikkede til at fremkalde nye Ofre. Vil man derfor have denne Bevægelse og dette gode Arbejde fortsat, maa der sikkert ske en Forandring i Beskatningen. I den sidste Ejendomskyldlov er der givet den højtaerede Finansminister Bemyndigelse til at fritage saadanne Arealer for Beskatning, men det gælder jo kun Statskatten, og det, der tynger i endnu højere Grad, er den kommunale Beskatning, der ogsaa er meget uensartet efter de forskellige Kommuner, hvori disse Strækninger ligger. Det er jo ikke ukendt, at man søger at fremme en eller anden Sag ved Skattefrihed. Det ser vi nu ogsaa paa Byggeomraadet, idet man har givet en vis Skattefrihed for Nybygninger. Det er altsaa ikke en ukendt Vej, der her anvises, og jeg vilde finde det rimeligt, at man slog noget fast i Loven, enten det nu bliver 60 Aar eller et andet Aaremaal, saaledes at de vedkommende vidste, hvad de havde at rette sig efter. Det er ikke tilstrækkeligt, at de er fri for stats- og amtskommunale Skatter; thi det er de sognekommunale Skatter, der virker mest tyngende. Om Lovforslaget nu har truffet det rette ved at sætte Tiden til 60 Aar og begrænse Skattefriheden til Jord, der staar til Takst 5 og derunder, er maaske noget, man nærmere kan drøfte i et Udvalg, men i al Almindelighed vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Sagen til Fremme.

Saaledes som Lovforslaget er affattet, er det uklart, om det kun tænkes at omfatte de Arealer, der bliver beplantet efter i Dag,

eller om det har, om jeg maa kalde det, tilbagevirkende Kraft, saaledes at det ogsaa gælder for allerede tilplantede Arealer. Det sidste er ganske nødvendigt, hvis Loven skal gøre den tilsigtede Nytte.

Den sidste Sætning i Lovforslaget siger: „medens der til Sognekommuner i samme Tidsrum kun svares Skatter og Afgifter af Grundværdien“. Jeg finder ikke, det er nogen god Formulering, der her er valgt. Det kunde næsten se ud, om om vi havde en Grundværdiskat til Kommunen, men dette er dog sikkert et Spørgsmaal, der trænger til en betydelig Overvejelse, inden det gennemføres, og forhaabentlig kommer man ikke ind paa den Beskatning af Grundværdien, som man fra visse Sider har været inde paa at diskutere i de senere Aar. Det er imidlertid et Spørgsmaal, der ikke bør finde en Afgørelse eller præjudiceres ved Ordlyden i et Lovforslag, der angaar en saa enkelt Ting som dette. Det, der tilsigtes med Lovforslaget, egner sig vel nærmest til at indgaa som en Ændring i Ejendomskyldloven. Jeg forudsætter — det blev jo i øvrigt udtalt af den ærede Ordfører for Partiet Venstre —, at der, naar Forhandlingerne er endt, vil blive foreslaaet Nedsættelse af et Udvalg, og jeg kan da tilsiøge vort Partis Støtte til i dette Udvalg at søge at naa det bedst mulige Resultat i Retning af det, som er Hovedformaalet med Lovforslaget: at komme de beplantede Hedearealer til Hjælp, saaledes at den Sag fremdeles kan fremmes.

Holdgaard: Som det allerede blev nævnt af den ærede Forslagsstiller, det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Hauch), har det i længere Tid været under Overvejelse i Hedeselskabets Bestyrelse, om det ikke var rigtigt at søge at faa tilvejebragt en Forandring i Skatteforholdet vedrørende Hedeplantager, og jeg tror at kunne tilføje, at man der har været enig om, at det var meningsløst at have en Beskatning, der havde en saadan Virkning, at man saa at sige standse Bepantningen af de Arealer i vort Land, som ikke egner sig til Opdyrkning, og det er jo kun — saaledes har jeg forstaaet det — de Arealer, man tænker paa, de daarlige Arealer, som er af saa ringe Beskaffenhed, at det ikke er formaalstjenligt og ikke samfundseconomisk at gøre Forsøg paa at opdyrke dem. Naar Sagen ligger saaledes, forekommer det mig, at man muligvis ved dette Lovforslags Behandling kunde se bort fra det, som Socialdemokratiets Ordfører var inde paa. Jeg tror nemlig, det er en meget daarlig Samfundsekonomi at fastholde saa høj en Beskatning af de Hede-